

[Forsvarsministeren.]

Med Formandens Tilladelse vil jeg gerne citere et Par Udtalelser af daværende Indenrigsminister Rode, som fremsatte nogle Udtalelser ved Lovforslagets Fremsættelse — de findes i Folketingstidenden for 1916—1917 pag. 2592, og der er her Tale om, at man ikke skulde træffe en Ordning, hvorved de trufne Foranstaltninger kunde misbruges. Indenrigsminister Rode siger:

„Den sidste Betragtning, at de trufne Foranstaltninger ikke skal friste til Misbrug, ligger ogsaa til Grund for Udarbejdelsen af dette Lovforslag, idet det er Hensigten, at Anvendelsen til civilt Arbejde ikke skal byde nogen Fordel fremfor den egentlige Militærtjeneste. Derfor foreslaas det, at dette Arbejde skal vare mindst saa længe, som den længste Indkaldelse til Militærtjeneste vilde andrage.“
Den længste Indkaldelse! — det var det, man gik ud fra. Maa jeg spørge, om det ærede Medlem — og det Indtryk fik man jo gennem hans Udtalelser her — nu gaar fuldstændig imod de Udtalelser, der i sin Tid blev fremsat af hans egen Indenrigsminister?

Første Næstformand (*Pinstrup*): Det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft har Ordet for en kort Bemærkning.

Ole Bjørn Kraft: Jeg tror ikke, der foreligger nogen Mulighed for, at det ærede Medlem Hr. Niels Petersen og jeg skal blive enige om dette Spørgsmaal, men jeg vil dog, for at det ikke skal staa uimodsagt, sige, at der ligger ikke i vor Fastholdelse af den lange Tjenestetid noget som helst Ønske om, at man skal straffe vedkommende. Det, man ønsker at opnaa ved Indførelsen af den lange Tjenestetid, er Sikkerhed for, at de Motiver, der fører Folk til ikke at ville aftjene deres Værnepligt, er i Orden, og det kan man kun faa Sikkerhed for derigennem, at de vil vise sig villige til at bringe et virkeligt Offer paa Grund af deres Stilling til Spørgsmaalet. Hvis man gaar bort fra dette Krav, hvis man sætter Kravene med Hensyn til Tjenestetiden saa langt ned, at det ligefrem kan komme til at virke tillukkende, gør man Spørgsmaalet flydende, saaledes som man i det hele taget fra radikal Side gør Forsøg paa at gøre alt flydende, usikkert i Kanterne, saaledes at man ikke længere har en klar Opfattelse af, hvad der er Pligt, og hvad der ikke er Pligt, hvad der er Samvittighed, og hvad der ikke er Samvittighed.

Første Næstformand (*Pinstrup*): Ordføreren for Forslagsstillerne har Ordet for en kort Bemærkning.

Ordføreren for Forslagsstillerne (*Niels Petersen*): Til den højtærede Forsvarsminister skal jeg sige, at det var den Gang — og det er for Resten tilstrækkelig stærkt belyst af det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft — vanskeligt at faa alle Partier, og navnlig de Konservative, med. Derfor maatte man tage, hvad man kunde faa, da man dog under alle Omstændigheder opnaaede det store principielle Fremskridt, som Loven betød. Hvis jeg gennem det Standpunkt, jeg indtager nu, skulde være i Strid med det, jeg indtog i 1917, saa er den højtærede Forsvarsminister jo ogsaa i Strid med sin Stilling til Spørgsmaalet den Gang, for den højtærede Minister har erkendt, at det vilde være rimeligt at gaa ned fra de 20 Maaneder, og at det, som hans højtansete Partifæller har fremhævet, er en alt for tung Byrde, man lægger paa de paagældende.

Selv om det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft ikke mener, at det skal være en Straf, kommer det dog til at virke som en saadan, naar Staten siger: Du skal tjene saa og saa meget længere, for ellers er vi ikke klar over din religiøse Overbevisning. Det er en ret ejendommelig Maade at prøve den religiøse Overbevisnings Styrke paa. Det ærede Medlem kom med nogle Udtalelser om det irrationelle i vort Lovforslag. Men det irrationelle vilde jo falde bort, naar Tjenestetiden blev gjort ensartet. For øvrigt er der ogsaa mange fremtrædende Medlemmer indenfor det ærede Medlems Parti — de har ganske vist ikke Sæde her i Rigsdagen —, der er enige med os i, at det er en alt for tung Byrde, man lægger paa de paagældende.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Ordføreren for Forslagsstillerne (*Niels Petersen*): Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.